

Skriftlig redegørelse

(Redegørelsen er optrykt i den ordlyd, hvori den er modtaget).

Redegørelse af 26/5 04 om oplysninger modtaget i 2003 om anvendelsen af reglerne for medarbejderaktieordninger (ligningslovens § 7 H, stk. 1 – 5).

(Redegørelse nr. R 18).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

I medfør af ligningslovens § 7 H, stk. 8, afgives hermed *redegørelse til Folketinget* om oplysninger modtaget i 2003 om anvendelsen af reglerne for medarbejderaktieordninger (ligningslovens § 7 H, stk. 1 – 5).

BAGGRUND FOR REDEGØRELSEN

Ved lov nr. 394 af 28. maj 2003 om ændring af ligningsloven og forskellige andre love (Forbedring af vilkårene for medarbejderaktieordninger) blev der indført en ny bestemmelse om medarbejderaktieordninger i ligningslovens § 7 H.

I henhold til ligningslovens § 7 H skal personer, der som led i et ansættelsesforhold modtager vederlag i form af aktier, køberetter til aktier eller tegningsretter til aktier, ikke medregne værdien heraf ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, såfremt betingelserne i § 7 H, stk. 2, er opfyldt.

Det fremgår af § 7 H, stk. 2, nr. 2, at den ansatte i samme år enten kan

- a) modtage aktier og købe- og tegningsretter, hvor værdien af de modtagne aktier m.v. ikke overstiger 10 pct. af den ansattes årsløn, eller
- b) modtage købe- eller tegningsretter, hvor udnyttelseskursen maksimalt er 15 pct. lavere end markedskursen på de aktier, som de modtagne retter giver ret til at erhverve eller tegne, og aktier, hvor værdien heraf ikke overstiger 10 pct. af den ansattes årsløn.

Anvendelse af § 7 H kræver ikke forudgående godkendelse af skattemyndighederne, men den aftale, som selskabet og medarbejderen har indgået, skal attesteres af selskabets revisor eller advokat. En kopi af aftalen skal sammen med den afgivne attest indgives til selskabets skatteansættende myndighed.

I ligningslovens § 7 H, stk. 8, er fastsat, at skatteministeren årligt afgiver en redegørelse til

Folketinget om anvendelsen af reglerne i § 7 H, stk. 1 – 5.

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen i ligningslovens § 7 H, stk. 8, (betænkning over lovforslag nr. L 67 afgivet af skatteudvalget den 7. maj 2003), at formålet med redegørelsen er at sikre Folketinget en løbende orientering om omfanget af ordninger under de nye regler.

Det fremgår videre af bemærkningerne, at redegørelsen skal udarbejdes på grundlag af de oplysninger, der er indeholdt i aftalen mellem medarbejderen og arbejdsgiverselskabet (§ 7 H, stk. 2, nr. 1), og den attest, der skal afgives i tilknytning til aftalen (§ 7 H, stk. 5). Redegørelsen skal indeholde oplysning om antallet af indgåede aftaler, antallet af personer og selskaber, der har valgt at anvende de nye regler, samt en opgørelse af den samlede værdi af de indgåede aftaler. Da hver person og hvert selskab kan indgå flere aftaler, er oplysningen om antal personer og selskaber relevant til belysning af, hvor udbredt anvendelsen af de nye regler er. Opgørelsen af den samlede værdi skal opdeles efter, om aftalen vedrører 10 pct.s-reglen (§ 7 H, stk. 2, nr. 2, litra a) eller 15 pct.s-reglen (§ 7 H, stk. 2, nr. 2, litra b).

Det fremgår videre af bemærkningerne, at redegørelsen skal afgives i løbet af 1. halvår baseret på oplysninger, som skattemyndighederne har modtaget i det forudgående kalenderår. Redegørelsen skal afgives første gang i 1. halvår af 2004 baseret på oplysninger modtaget i perioden den 1. juli 2003 – den 31. december 2003. Da fristen for selskabets indsendelse af indgåede aftaler og attester er senest samtidig med selskabets selvangivelse for det år, hvor den ansatte erhverver endelig ret, må den første redegørelse sandsynligvis baseres på et meget lille antal aftaler. Det fremgår af bemærkningerne, at den første redegørelse således må forventes alene at kunne baseres på aftaler, som selskabet vælger at indsende i god tid før fristens udløb.

Det relativt beskedne tal for indgåede aftaler, jf. nedenfor kan således derfor næppe anses for retningsgivende for det omfang, som ordningen på længere sigt forventes at få.

INDBERETTEDE MEDARBEJDERAKTIE-ORDNINGER

Nærværende redegørelse om ligningslovens § 7 H er baseret på oplysninger modtaget i perioden

den 1. juli 2003 – den 31. december 2003. Redegørelsen er udarbejdet på baggrund af oplysningerne i de indsendte aftaler og attester.

Skattemyndighederne har på nuværende tidspunkt ikke foretaget en prøvelse af, om de indgåede ordninger på alle punkter opfylder betingelserne i ligningslovens § 7 H. En sådan prøvelse vil ske i forbindelse med den almindelige ligning og kontrol af de ansatte. Det kan således vise sig, at ikke alle de nævnte ordninger er omfattet af ligningslovens § 7 H.

Der har i enkelte tilfælde imidlertid været en korrespondance mellem selskabets skatteansættende myndighed og selskabet om betingelserne for, at en ordning opfylder betingelserne for at være omfattet af ligningslovens § 7 H.

Der er indsendt oplysninger om 84 aftaler om anvendelse af ligningslovens § 7 H. Aftalerne omfatter 84 personer og 6 selskaber.

Aftalerne har en samlet værdi af 944.227 kr., ekskl. ordning 2 og 4, se nedenfor.

Det er ikke direkte oplyst i nogen af de indsendte aftaler og attester, om ordningen vedrører 10 pct.s-reglen (§ 7 H, stk. 2, nr. 2, litra a) eller 15 pct.s-reglen (§ 7 H, stk. 2, nr. 2, litra b).

Det er skattemyndighedernes skøn, at ordning 1, 3 og 5 alle er omfattet af 10 pct.s-reglen i § 7 H, stk. 2, nr. 2, litra a, mens ordning 2 og 4 formentlig er omfattet af § 7 H, stk. 2, nr. 2, litra b.

Ordning 1

Et datterdatterselskab har i 2003 tildelt aktier (henholdsvis 1.700, 1.000 og 850 stk.) i moderselskabet til tre af datterdatterselskabets medarbejdere. Medarbejderne kan sælge aktierne efter en 5 års bindingsperiode.

Aktierne har en værdi af 241.595 kr.

Ordning 2

Et selskab tildelte i 2003 12.016 tegningsretter til 1 medarbejder med ret til tegning af aktier til kurs 1.000. Tegningsretterne kan løbende udnyttes med 6 måneders mellemrum over en 4-årig periode.

Det er oplyst, at udnyttelseskursen mindst udgør 85 pct. af markedskursen på aktierne. Hverken aftalen eller attesten indeholder imid-

lertid oplysninger om markedskursen på tegningsretterne på det tidspunkt, hvor den faktiske udnyttelseskurs foreligger.

Det er desuden den skatteansættende myndigheds opfattelse, at værdien af aftalen ikke kan opgøres endeligt. Det skyldes, at udnyttelseskursen ikke ligger fast, idet der i en række tilfælde justeres som følge af kapitalændringer. Da der i kraft af de betingelser, der er knyttet til udnyttelsen, efter skattemyndighedernes opfattelse sker en løbende erhvervelse af retten til vederlaget, kan værdien tidligst opgøres på det første tidspunkt for retserhvervelsen.

Værdien af aftalen kan derfor ikke opgøres.

Ordning 3

To selskaber inden for samme koncern tildelte i 2003 aktier i et koncernforbundet selskab til henholdsvis 2 og 28 medarbejdere.

Aktierne har en samlet værdi af 681.758 kr.

Ordning 4

Et selskab tildelte i 2003 tegningsretter til 1 medarbejder. Der erhverves ret til vederlaget i henholdsvis 2003, 2004, 2005, 2006.

Der kan tegnes aktier til en nominal værdi af 1 mio. kr. Tegningskursen pr. aktie af nominelt 1 kr. er henholdsvis kurs 500 (5 kr.) for så vidt angår 350.000 stk. aktietegningsretter, kurs 1.000 (10 kr.) for så vidt angår 350.000 stk. aktietegningsretter og kurs 2.000 (20 kr.) for så vidt angår 300.000 stk. aktietegningsretter til tegning. Ifølge det oplyste er aktiernes markedskurs lavere end disse udnyttelseskurser.

Ordningen har derfor umiddelbart ingen værdi.

Ordning 5

Et selskab tildelte i 2003 køberetter til aktier i et koncernforbundet selskab til 49 medarbejdere. Værdien udgør 20.874,57 kr.

Hermed slutter redegørelsen.

Skriftlig redegørelse

(Redegørelsen er optrykt i den ordlyd, hvori den er modtaget).

Redegørelse af 26/5 04 om Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE).

(Redegørelse nr. R 19).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Resumé

På ministerrådsmødet i Maastricht i december 2003 gav OSCE sit bud på organisationens fremtidige rolle i lyset af de nye sikkerhedspolitiske udfordringer. Det skete i form af en ny sikkerhedsstrategi udarbejdet under dansk ledelse. Med sin brede medlemskreds, et omfattende sikkerhedsbegreb og rollen som dialogforum har OSCE et godt udgangspunkt for at imødegå de nye udfordringer.

Maastricht-ministerrådet traf konkrete beslutninger om en styrket indsats mod terrorisme, et tættere samarbejde med OSCE's partnere omkring Middelhavet og i Asien, et forstærket økonomisk samarbejde, inddragelse af nye områder i arbejdet for menneskerettigheder og demokrati samt en ambitiøs indsats mod menneskehandel. Resultaterne, hvoraf mange også er danske mærkesager, vidner om et effektivt og vellykket hollandsk formandskab i 2003. På grund af russisk modstand kunne der ikke opnås enighed om en samlet politisk erklæring om Moldova og Georgien. Det hollandske formandskab valgte således at slutte mødet uden en erklæring.

Med udvidelsen udgør EU-medlemmer næsten halvdelen af OSCE's 55 deltagerstater. Det gør EU til en vigtig aktør i OSCE. Der er et stadig tættere samarbejde mellem OSCE og EU – såvel politisk som i felten. Det betyder bl.a., at EU kan fremme sine mål om et frit, demokratisk og sikkert Europa også gennem OSCE.

OSCE's 17 feltmissioner er en vigtig praktisk del af organisationens virksomhed. Balkan er stadig den region, hvor OSCE er stærkest til stede. Med EU's øgede engagement er det naturligt, at OSCE efterhånden udfaser de meget store missioner fra 1990'erne til fordel for andre samarbejdsformer. Til gengæld styrker OSCE sin lokale tilstedeværelse i Kaukasus og Centralasien. Her er fokus bl.a. på en række »frosne« konflikter, menneskerettigheder og på terrorismebekæmpelse.

Samarbejdet mellem OSCE's Parlamentariske Forsamling og regeringsdelen bliver stadig bedre. Det fælles engagement i forhold Belarus er et eksempel herpå.

Det bulgarske formandskab for 2004 har som en hovedopgave at udmønte beslutningerne fra ministerrådsmødet i Maastricht. Fra dansk side vil der bl.a. blive lagt vægt på terrorismebekæmpelse, et styrket samarbejde med Middelhavs-partnerne og Afghanistan og OSCE's fortsatte tilpasning til det nye sikkerhedslandskab.

1. OSCE i det nye sikkerhedslandskab

OSCE's forløber, Helsinki-processen, blev skabt som instrument til at fremme dialogen under den Kolde Krig. Det bidrog til Murens fald. Siden 1989 har OSCE bidraget til demokratisering og stabilitet i en række nye stater, især på Balkan. Sikkerhedslandskabet er imidlertid under stadig forandring.

OSCE tæller som bekendt landene i Europa, Nordamerika, Kaukasus og de fem centralasiatiske republikker. OSCE's brede medlemskreds er et vigtigt aktiv og en platform til på en og samme tid at styrke de transatlantiske bånd og at inddrage Rusland i den europæiske sikkerhedsarkitektur. OSCE spiller en vigtig rolle som dialogforum og normdanner og bidrager til at undgå nye skillelinjer på et forandret Europakort.

Det vellykkede hollandske OSCE-formandskab i 2003 formåede at bringe OSCE's tilpasningsproces videre. Ministerrådsmødet i Maastricht vedtog i december 2003 en ny sikkerhedsstrategi for organisationen. Strategien er udarbejdet under dansk ledelse. Den giver et sammenhængende bud på OSCE's rolle i forhold til det, der i dag har vokset sig stort som udfordringer mod sikkerhed og stabilitet. Det gælder bl.a. stater i opløsning, etniske konflikter, organiseret kriminalitet på tværs af landegrænser, krænkelse af menneskerettigheder, intolerance og diskrimination osv. Med sit brede sikkerhedsbegreb, der omfatter politisk-militære og økonomisk/miljømæssige emner såvel som spørgsmål om menneskerettigheder og demokrati, har OSCE et godt udgangspunkt for at tackle de nye udfordringer. Den brede indsats mod nogle af de forhold, der kan give anledning til terrorisme, herunder dårlig regeringsførelse, undertrykkelse af civilsamfund og menneskerettigheder og manglende demokratiske institutioner, giver organisationen en særlig rolle i det globale netværk mod terrorisme – ikke mindst i lande i Centralasien og Kaukasus.